

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/68/2016
Identifikačné číslo spisu:	6714209434
Dátum vydania rozhodnutia:	10.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6714209434.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Technické služby Detva, s.r.o., Bottova 1272, Detva, IČO: 36 057 029, zastúpeného Advokátskou kanceláriou: UHAL, s.r.o., Š. Moyzesa 9877/43, Zvolen, IČO: 47 236 655, proti žalovanému: N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, S., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpenému advokátkou: Viktória Hellenbart, advokátska kancelária, s.r.o., M. Rázusa 23, Lučenec, IČO: 47 250 640, o zaplatenie 20.157,20 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 10Cb/12/2014, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. júna 2016, č.k. 43Cob/76/2016-306, v znení opravného uznesenia zo 14. júla 2016, č.k. 43Cob/76/2016-346, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen rozsudkom z 11. novembra 2015, č.k. 10Cb/12/2014-265 vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 20.157,20 eur istiny s 9% úrokom z omeškania zo sumy 20.157,20 eur od 28.12.2011 do zaplatenia a 4.843,43 eur náhrady trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný ako bývalý konateľ žalujúcej spoločnosti, ktorej jediným spoločníkom je Mesto Detva, zodpovedá podľa § 135a ods. 1 a § 373 a nasl. Obchodného zákonníka za škodu, ktorá vznikla žalobcovi počas výkonu jeho funkcie v období od 14.11.2002 do 24.05.2011, kedy nekonal s odbornou starostlivosťou a nezabezpečil, aby včas podal žalobu o zaplatenie zvyšnej ceny diela spoločnosti Crystal, s.r.o., Lučenec, v dôsledku čoho sa stala pohľadávka nevymožiteľná. Podľa faktúr č. 40657 a č. 40658 vystavených Technickými službami Detva, s.r.o., 31.12.2004 ako zhotoviteľom, bol objednávateľ diela - spoločnosť Crystal, s.r.o., povinný zaplatiť zvyšnú cenu diela vo výške 178.500 Sk a 357.000 Sk a DPH, spolu 17.775,34 eur do 14 dní od splatnosti, t.j. do termínu 14.01.2005, čo neurobil.

3. Námietke premlčania vznesenej žalovaným, že žalobca sa o škodu a o tom, kto za ňu zodpovedá

dozvedel v rovnakom čase ako skončila premlčacia lehota na uplatnenie práva na zaplatenie faktúr, t.j. 14.01.2009, a preto podľa jeho názoru žalobca podal žalobu o náhradu škody po uplynutí 4-ročnej premlčacej lehoty, súd prvej inštancie nevyhovel s odôvodnením, že týmto dňom nebol 14.01.2009 ale to bol 8. september 2011, kedy bol vyhlásený rozsudok Okresným súdom Zvolen, č.k. 11Cb/36/2010-133. Uvedeným rozsudkom súd na zaplatenie zvyšnej ceny diela žalobu zamietol z dôvodu premlčania práva, a preto až vtedy mohol žalobca zistiť ako posúdil súd prvej inštancie námietku premlčania, vznesenú spoločnosťou Crystal, s.r.o.

4. Súd neprihliadol ani na ďalšiu námietku žalovaného, že neuhradenie predmetných faktúr objednávateľom - spoločnosťou Crystal, s.r.o. a jej prípadné uplatnenie súdnou cestou, konzultoval od počiatku s právnikmi, ktorí pre žalobcu poskytovali právne poradenstvo, pretože pokiaľ ide o zastupovanie advokátkou JUDr. N. G., táto začala poskytovať právne služby žalobcovi na základe mandátnej zmluvy až 1. marca 2009, t.j. v čase, keď už pohľadávka žalobcu bola premlčaná. Ďalej súd prvej inštancie z dohôd o vykonaní práce medzi Mgr. I. G. a žalobcom zistil, že dohoda o vykonaní práce, uzavretá 31. augusta 2004, na základe ktorej vykonával Mgr. G. obchodnoprávne poradenské služby v termíne od 1. septembra do 30. septembra 2004 v rozsahu 15 hodín, by sčasti zodpovedala tomu, že v tomto čase mal Mgr. G. poskytnúť pre žalovaného na základe jeho vyžiadania vzor zmluvy o dielo, avšak z obsahu ostatných dohôd o vykonaní práce, nie je možné z ich obsahu a dátumu vyvodíť, žeby Mgr. G. poskytoval právne poradenstvo žalovanému ohľadom spoločnosti Crystal, s.r.o.

5. Súd nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že celú záležitosť neuhradenia časti ceny diela spoločnosťou Crystal, s.r.o. žalobcovi pravidelne konzultoval s dozornou radou žalobcu a že sa riadil pokynmi, pretože z predložených zápisov zo zasadnutia dozornej rady žalobcu súd zistil, že prvýkrát túto otázku riešila dozorná rada na svojom zasadnutí 11. septembra 2007, t.j. viac ako 2,5 roka po splatnosti žalobcom vystavených faktúr, kedy sa v zápisoch uvádza len to, že konateľ vykoná rokovanie s právnym zástupcom spoločnosti Crystal, s.r.o. a podá informáciu na najbližšom zasadnutí dozornej rady. Následne 9. novembra 2007 žalovaný informoval dozornú radu o príslube úhrady s čo najvyššou možnou sumou zo strany spoločnosti Crystal, s.r.o. Zo zápisnice dozornej rady zo 16. júla 2008 súd zistil, že z dôvodu neúspešného rokovania so spoločnosťou Crystal, s.r.o. bol poverený právnik vymáhaním predmetnej pohľadávky súdnou cestou, čomu nasvedčuje aj zápis dozornej rady z 15. augusta 2008 a 16. novembra 2008, v ktorom je uvedené, že pokračuje vymáhanie pohľadávok od spoločnosti Crystal, s.r.o. v objeme 555.500 Sk, pričom vo všetkých prípadoch bol ako zodpovedná osoba uvedený žalovaný. V zápise dozornej rady z 26. marca 2009 je uvedené, že dozorná rada uložila konateľovi povinnosť požiadať právnu zástupkyňu o stanovisko a o možné riešenie pri vymáhaní pohľadávky od spoločnosti Crystal, s.r.o. V zápise z 29. mája 2009 dozornej rady je uvedené upozornenie, že konateľ nesplnil úlohu, keď nepožiadala právnu zástupkyňu o stanovisko pri riešení a vymáhaní pohľadávky a rovnako aj v zápise z 11. marca 2010 dozornej rady sa konštatuje, že konateľ zanedbal riešenie pohľadávky a že na základe úlohy uloženej dozornou radou začal uplatnenie pohľadávky riešiť súdnou cestou.

6. Uvedené konanie súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedostatočné a nie včasné informovanie dozornej rady zo strany žalovaného, týmto sa svojej zodpovednosti nezbavil. Žalovaný pri výkone svojej funkcie konateľa v spoločnosti žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti. Vo vzťahu k spoločnosti Crystal, s.r.o. od počiatku nekonal profesionálne a nevyužil svoje oprávnenia. Žaloba o zaplatenie ceny diela bola zamietnutá výlučne z dôvodu spoločnosťou Crystal, s.r.o. vznesenej námietky premlčania práva, v dôsledku čoho sa stal nárok nevymáhateľný. Preto žalobe vyhovel.

7. Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodol rozsudkom z 2. júna 2016, č.k. 43Cob/76/2016-306 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 2.599,70 eur náhrady trov konania na súde prvej inštancie a 378,72 eur náhrady trov konania na odvolacom súde.

8. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 213 ods.3 a § 214 ods. 1 O.s.p. a zdôvodnil,

prečo vo veci nenariadil pojednávanie. Ďalej uviedol, že žalobca vystavil faktúry č. 40657 na sumu 178.500 Sk /5.925,11 eur/ a č. 40658 na sumu 357.000 Sk / 11.850,23 eur/, výška ktorých je uplatnená v tomto spore ako náhrada škody, boli vystavené na celý rozdiel ceny diela dohodnutej v zmluve o dielo, po odpočítaní zaplateného preddavku v sume 150.000 Sk bez DPH. Žalobcom vystavené faktúry mali lehotu splatnosti 14.01.2005., kedy práce zhotovené žalobcom neboli prevzaté objednávatelom a stranami nebol podpísaný protokol o odovzdaní a prevzatí prác, ktorý mal byť podkladom fakturácie. Súdne konanie vedené pod sp.zn. 11Cb/36/2010 o zaplataenie ceny diela proti spoločnosti Crystal bolo ukončené zamietnutím žaloby z dôvodu žalovaným vznesenej námietky premlčania. Žalobca vychádzal v tomto spore s názoru, že nárok ne je premlčaný práve z dôvodu, že protokol o odovzdaní a prevzatí prác nebol podpísaný, v dôsledku čoho nezačala plynúť premlčacia doba.

9. Odvolací súd v odôvodnení poukázal na výpoveď svedka Mgr. I. G., JUDr. N. G. a na rozsudok Okresného súdu Zvolen z 8. septembra 2011, sp.zn. 11Cb/36/2010. Uviedol, že uvedeným rozsudkom bola žaloba zamietnutá z dôvodu premlčania nároku a taktiež z neho vyplýva, že spoločnosť Crystal, s.r.o. nezaplatila cenu diela z dôvodu, že toto nie je do dnešného dňa dokončené, a preto nebol spísaný ani preberací protokol. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, keď nárok žalobcu na zaplataenie ceny diela neuplatnil v zákonom stanovenej premlčacej lehote na súde a v dôsledku žalovaným vznesenej námietky premlčania bola žaloba zamietnutá a pohľadávka sa stala nevymožiteľnou. S týmto právnym názorom sa odvolací súd nestotožnil, čo zdôvodnil tým, že takýto výkon funkcie konateľom sa vzťahuje len na tie povinnosti, ktoré sú konateľovi uložené zákonom, spoločenskou zmluvou, stanovami alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Výkon funkcie konateľa s odbornou starostlivosťou je objektívnym hľadiskom a vyžaduje sa, aby konateľ pri svojom rozhodovaní zaobstaral a zohľadnil všetky objektívne možné a dostupné informácie, týkajúce sa jeho rozhodovania, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie. Výslovil názor, že aj keď Obchodný zákonník vyžaduje určitý stupeň profesionality pri výkone funkcie konateľa, ktorý je v zákone vyjadrený práve pojmom odborná starostlivosť, treba mať na zreteli, že táto zahŕňa zákonnú požiadavku plniť povinnosti na určitej odbornej úrovni, ktoré však nemusia dosahovať úroveň znalosti odborníka z konkrétneho odboru. Ak konateľ nemá potrebné znalosti tak, ako to bolo aj v prejednávacom prípade, lebo nemá právnické vzdelanie, ktoré je na posúdenie právnej otázky, kedy vzniká právo na zaplataenie ceny diela a dokedy musí byť uplatnené na súde, aby nedošlo k jeho premlčaniu, má povinnosť zabezpečiť posúdenie vzniknutého stavu osobou, ktorá takéto znalosti má. Súčasťou konania s odbornou starostlivosťou je aj schopnosť objektívne posúdiť, ktoré činnosti je ešte schopný vykonávať v rámci svojej funkcie a na ktoré potrebné znalosti nemá a musí o radu požiadať odborníka. Žalovaný sa v danom prípade obrátil na právnik Mgr. G. o právnú pomoc a opakovane s ním komunikoval. Mgr. G.alovanému poskytol právnú radu, že je predčasné žalovať fakturovanú cenu, keďže nedošlo k ukončeniu diela. Navyše spoločnosť Crystal, s.r.o., vtedy čelila vážnemu súdnemu sporu a mali informácie, že skončí v konkurze. Pri konzultácii o tomto prípade mal Mgr. G. k dispozícii zmluvu o dielo, faktúry vystavené žalobcom ešte na Slovenskú menu vo výške 600 až 700.000 Sk, nejaké stazky, resp. ďalšie podklady, na základe ktorých vyslovil názor, že žaloba by bola predčasná. Na tvrdenie žalobcu, že samotná konzultácia žalovaného s Mgr. G. ho zodpovednosti nezbavuje, keď z výpovedi svedka Mgr. G. je zrejmé, že v tom čase nemal skúsenosti s podobnými typmi pohľadávok a so súdnymi spormi a ani jeho právna pomoc pre žalobcu sa v tom čase netýkala poradenstva v oblasti obchodného práva, odvolací súd neprihliadol a ani na ďalšie jeho tvrdenie, že konanie žalovaného treba považovať za nezodpovedné, ak sa v tejto veci radil práve so svedkom Mgr. G..

10. Poukázal v tejto súvislosti aj na názor advokátky JUDr. N. G., ktorá mala ten istý názor ako Mgr. G.. S uvedenou advokátkou žalobca uzavrel mandátnu zmluvu o právnej pomoci dňa 1. marca 2009. Právne služby poskytované advokátkou JUDr. N. G. spadali do obdobia štvorročnej premlčacej lehoty, ktorá sa pre zaplataenie ceny diela odvíja od termínu dokončenia diela, ktorým bol september 2005 a ktoré dielo žalobcom preukázateľne objednávatelovi odovzdané nebolo. Ak advokát podľa mandátnej zmluvy prevzal právne zastupovanie žalobcu aj vo veci uplatnenia nárokov zo zmluvy o dielo, mal dostatok času na zváženie ďalšieho postupu vo vzťahu k objednávatelovi. Napriek tomu, že JUDr. G. podľa jej výpovede upozornila na premlčanie aj dozornú radu, žalobu o zaplataenie ceny diela podala na

súd až s odstupom takmer pol roka a to 15.10.2009, od podpísania mandátnej zmluvy, kedy súd bez vykonania dokazovania a bez bližšieho zdôvodnenia prihládol na námietku premlčania vznesenú žalovaným a zamietol žalobu. Ak ani jeden z právnikov nevedel žalovanému ako konateľovi jednoznačne ustáliť, aký nárok treba žalobou uplatniť a neboli si istý ani či uplynula premlčacia lehota na zaplatenie ceny diela, nie je opodstatnené takéto znalosti vyžadovať od žalovaného.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu mal žalobca využiť svoje právo podať proti rozsudku odvolanie z dôvodu, že v konaní sa riešila len námietka premlčania, pričom rozsah skutočne vykonaných prác súd prvej inštancie rovnako ani opodstatnenosť uplatneného nároku z dôvodu predčasnej fakturácie, neskúmal. Vyslovil ďalší názor, že ak právnik poskytne konateľovi radu, ako osoba odborne spôsobilá, ktorou porušil právne predpisy tým, že v určitej dobe a za určitých okolností zastával nejaký právny názor, ktorý nemusel byť správny, nemôže nie byť za neúspešné súdne konanie zodpovednosť žalovaný. Odvolací súd preto dospel k záveru, že nie je daný žiaden dôvod k tomu, aby za výsledok súdneho konania, v ktorom nebolo žalobcovi priznané právo na zaplatenie ceny diela a proti ktorému žalobca nepodal odvolanie, niesol zodpovednosť žalovaný, ktorý v tom čase už u žalobcu ani konateľom nebol, a preto nemohol zvrátiť výsledky súdneho konania. Žalovaný nemohol z uvedených dôvodov porušiť povinnosti, deklarované súdom, podľa § 135a Obchodného zákonníka a nie byť zodpovednosť, keď žiadnym relevantným spôsobom nemohol zasiahnuť do postupu, ktorý zvolil už nový konateľ p. H..

12. Ak žalobca v zastúpení advokátkou nepodal včas žalobu a nový konateľ p. H. nepodal proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie, je takéto konanie možné považovať za konanie s neodbornou starostlivosťou.

13. Odvolací súd nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že žalovaný bol štyri roky nečinný a nevymáhal pohľadávku. Žalovaný ako bývalý konateľ sám zvážil, že potrebuje pre získanie ceny diela právnu pomoc, o ktorú požiadal Mgr. G., o čom informoval dozornú radu. Zo zápisníc zo zasadnutia dozornej rady vyplýva, že členovia dozornej rady sa k postupu konateľa vyjadrovali a doporučili vec riešiť právnikom, pričom až v júni 2009 mu dali pokyn na riešenie veci súdnou cestou, keď už bol nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela premlčaný. Ak žalobca tvrdil v konaní, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, keď právo na zaplatenie ceny diela neuplatnil včas, čím sa stala pohľadávka nevymožiteľnou, pričom žalovaný v konaní tvrdil a aj preukázal, že využil všetky dostupné prostriedky, aby získal pre spoločnosť žalobcu prospech, teda preukázal, že sa snažil zabrániť tomu, aby nastúpili pre spoločnosť nepriaznivé účinky spočívajúce v nezaplatení ceny a robil také úkony, aby spoločnosti žalobcu žiadna ujma nevznikla. Odvolací súd uzavrel, že žalovaný neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, pri výkone svojej funkcie konateľa postupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami žalobcu, preto nebol splnený jeden zo základných zákonných predpokladov pre vznik jeho zodpovednosti za škodu tak, ako to žalobca v konaní tvrdil. Z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

14. Krajský súd v Bratislave vydal opravné uznesenie dňa 14. júla 2016, č.k. 43Cb/76/2016-346, ktorým opravil tretiu vetu výroku rozsudku z 2. júna 2016, č.k. 43Cob/76/2016-306 tak, že doplnil výšku zaplateného súdneho poplatku 1.209,- eur, ktorú odvolací súd uložil žalobcovi nahradiť žalovanému.

15. Rozhodol tak poukazom na ustanovenie § 224 v spojení s § 378 ods.1 C.s.p. s tým, že pri vypracovaní rozsudku výšku súdneho poplatku nedopatrením neuviedol, uviedol ju len v odôvodnení rozsudku.

16. Proti tomuto rozsudku v znení opravného uznesenia podal žalobca dovolanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. a § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ C.s.p.

17. Dovolaateľ namieta, že odvolací súd porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že nenariadil pojednávanie, hoci na boli splnené podmienky tým, že inak vyhodnotil zistený skutkový stav ako súd prvej inštancie. Povinnosť zopakovať alebo doplniť dokazovanie pri zmene rozhodnutia mu priamo vyplýva z § 213 ods. 3 O.s.p. Tvrdí, že za týmto účelom bol odvolací súd povinný v zmysle ustanovenia

§ 214 ods. 1 písm. a/ O.s.p. nariadiť pojednávanie a dal mu možnosť vyjadriť sa na pojednávaní k vykonaným dôkazom. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie rozsudku str. 21-22, kde uviedol odvolací súd, že rozhodol na základe iného právneho názoru, preto dokazovanie nemusel zopakovať. S týmto názorom dovolateľ nesúhlasí, podľa jeho názoru mal odvolací súd pochybnosti o skutkových záveroch súdu prvej inštancie, a preto bolo jeho procesnou povinnosťou zopakovať dokazovanie o skutkových záveroch súdu prvej inštancie, aby si sám urobil z vykonaných dôkazov vlastnú úvahu a vlastné skutkové zistenia, ktoré by následne mohol porovnať so skutkovými zisteniami a úvahami súdu prvej inštancie. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie považoval svedka Mgr. G. za dostatočne kvalifikovanú osobu v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci pri vymáhaní pohľadávky bez toho, aby ho vypočul a mohol z jeho prejavu odvodiť jeho hodnovernosť a prípadne aj kvalifikovanosť na poskytnutie právnej pomoci.

18. Podľa názoru dovolateľa si odvolací súd prispôbil skutkové okolnosti prípadu v rozpore s vykonaným dokazovaním a v rozpore so závermi tohto dokazovania súdom prvej inštancie. V prvom rade ani sám svedok nevedel určiť, či žalovanému poskytol právnu alebo priateľskú radu ohľadne predčasnej žaloby pre neodovzdanie diela, čo správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Svedok pri výsluchu uviedol, že si nepamätá či tento prípad riešil na základe dohody o vykonaní prác, alebo sa ho žalovaný pýtal len na priateľskej báze, svedok bol teda v tejto otázke neistý. Preto mu nie je zrejmé, ako odvolací súd mohol dospieť k jednoznačnému skutkovému záveru, že žalovanému boli Mgr. G. poskytnuté právne rady. Tvrdí, že ak chcel odvolací súd vyhodnotiť výsluch svedka, mal postupovať tak, že toho svedka sám vypočuje, aby si tým zabezpečil vlastný obraz o vierohodnosti konkrétneho svedka v súlade so zásadou priamosti a ústnosti. Tým, že odvolací súd takto nepostupoval hodnotí to dovolateľ ako odňatie práva na odpoveď k jeho odlišným a novým skutkovým zisteniam, ktoré mu vyplývajú z práva na spravodlivý proces.

19. Zopakoval svoje tvrdenie, že žalovaný v roku 2004 nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď ako osoba nezná práva, si zabezpečil vzor zmluvy o dielo od osoby, ktorá nepracovala na pozícii právnik a jej náplňou práce nebolo vypracovanie zmlúv pre žalobcu. Za nezodpovedný prístup žalovaného vo vzťahu k Mgr. G. považuje žalobca to, že bez ničoho prevzal tvrdenie Mgr. G. o tom, že spoločnosť Crystal, s.r.o. skončí v konkurze a z toho dôvodu sa neoplatí voči nej podať žalobu. Išlo o nepodloženú informáciu, ktorá vznikla na základe domnienky Mgr. G.. Podľa jeho názoru si žalovaný nezaobstaral informácie od profesijne zdatnej osoby v odbore právo. Ak by žalovaný a odvolací súd považovali ústne rady Mgr. G. za relevantnú právnu pomoc, asi by následne neoslovil advokátku JUDr. G. a nepožiadal ju o právnu pomoc v totožnej veci.

20. Pokiaľ súd tvrdí, že ani jeden z oslovených právnikov nevedel ustáliť, aký nárok je potrebné uplatniť a nebol si ani istý otázkou premĺčania, ide v podstate o potvrdenie toho, že zmluva o dielo nebola správna, pričom si žalovaný od Mgr. G. vyžiadal len vzor zmluvy a nie finálnu verziu. Upozornil na konštatovanie odvolacieho súdu, že v zmluve o dielo o zaplatenie sumy 450.000 Sk fakturácia dohodnutá nebola, len termín 14 dní po podpísaní preberacieho protokolu. Podľa dovolateľa z tohto má vyplývať to, že odvolací súd nemal dostatočne preštudovaný spis a jeho záver je v rozpore s obsahom zmluvy o dielo. Pozornosti odvolacieho súdu uniklo, že fakturácia v uvedenej časti ceny za dielo bola v zmluve dohodnutá priamo v článku VI. V uvedenom článku bolo však dohodnuté aj to, že za časť ceny za dielo podľa článku V. bod 2/ 150.000 Sk a pod tým časť ceny za dielo podľa článku V./ bod 3/ 300.000 Sk vid' článok V/. zhotoviteľ vystaví daňový doklad najneskôr do 31.12.2004. Termín úhrady je do 14 dní po podpísaní preberacieho a odovzdávacieho protokolu. To znamená, že podľa článku VI. zmluvy o dielo mal žalovaný vystaviť faktúru spoločnosti Crystal, s.r.o. do 31.12.2004. Teda nie je pravdou, že by fakturácia ceny diela 450.000 Sk nebola dohodnutá. Nesúhlasí ani s konštatovaním odvolacieho súdu, že žalovaný nekonal, lebo vyčkával na pokyn dozornej rady. Je zrejmé, že žalovaný podal žalobu až potom, ako bol k tomu viackrát vyzvaný dozornou radou.

21. Postup odvolacieho súdu hodnotí dovolateľ ako nesprávny a v rozpore s rozhodovacou praxou, čím zdôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 01.07.2011, sp.zn. 5Cdo/29/2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky z 07.09.2010, sp.zn. 5Cdo/131/2009, nález Ústavného súdu Českej republiky z 29.05.2000, IV.ÚS 275/98, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 8Cdo/4178/2007, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 21Cdo/1467/2014, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.08.2008, sp.zn. 1Cdo/91/2007, ktoré riešili postup odvolacieho súdu pokiaľ ide o zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie a to nariadiť pojednávanie a opakovať dokazovanie alebo dokazovanie doplniť najmä účastníkom umožniť realizáciu práva vyplývajúceho z ust. § 123 O.s.p.

22. Namieta, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku premlčania nároku žalobcu voči spoločnosti Crystal, s.r.o. Podľa odvolacieho súdu žaloba voči spoločnosti Crastal, s.r.o. bola žalovaným podaná dôvodne a škoda žalobcovi vznikla na základe toho, že žalobca nepodal odvolanie voči zamietaciemu rozsudku. Vínou za premlčanie práva na zaplatenie ceny diela odvolací súd preniesol na advokátku JUDr. G., pretože tá nepodala žalobu včas. Tento názor žalobca neakceptuje, pretože v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný požiadal o vypracovanie žaloby advokátku JUDr. G. bezodkladne potom, ako dostal príkaz na okamžité súdne vymáhanie pohľadávky podľa zápisu z dozornej rady z 15.06.2009. Tvrdí, že škoda, ktorá mu vznikla nebola závislá od toho, či podal odvolanie v konaní voči spoločnosti Crystal, s.r.o. Predpokladom vzniku škody podľa dovolateľa bola nevymožiteľnosť pohľadávky, resp. jej nedobytnosť a to z dôvodu vzniku naturálnej obligácie vznesením námietky premlčania. Zároveň nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu v otázke premlčania nároku voči spoločnosti Crystal, s.r.o. vysloveného na str. 25 rozsudku. Odvolací súd viazal premlčanie nároku až na september 2005. Vychádzal z článku IV. zmluvy o dielo, s čím dovolateľ nesúhlasí, lebo podľa neho z textu automaticky nevyplýva, že by malo byť dielo ukončené v septembri 2005, pretože tento termín jasne a určito v zmluve zakotvený nie je. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby by mal mať súd ustálený začiatok plynutia premlčacej doby, avšak zo stanoviska odvolacieho súdu tento začiatok dostatočne určito stanovený nie je.

23. Poukázal na to, že odvolací súd tým, že stanovil premlčanie k 09/2009, potvrdil správnosť postupu žalobcu v otázke nepodania odvolania voči rozsudku z dôvodu vznesenej námietky premlčania. JUDr. G. a konateľ p. H. nepodali odvolanie aj preto, lebo spoločnosť Crystal, s.r.o. vznesla námietku premlčania nielen čo sa týka výšky nároku, ale aj čo sa týka vykonania úkonu. Vzhľadom na to mu nie je možné vytknúť, že nepodal odvolanie a v súvislosti s možným vznikom ďalších škôd /súdny poplatok, odmena advokátovi.../ konal racionálne a hospodárne.

24. Z uvedených dôvodov žiada napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

25. K dovolaniu sa vyjadril žalovaný. Navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

26. Podľa názoru žalovaného v danom prípade dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C.s.p. nie je daný. Odvolací súd na strane 20 podrobne vysvetlil a odôvodnil svoj procesný postup, ktorý bol úplne v súlade s § 214 ods. 1 O.s.p. Krajský sú procesným postupom vôbec neporušil procesné práva žalobcu. Podanie dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nebolo odôvodnené, žalobca v dovolaní nepostupoval v súlade s ustanovením § 432 C.s.p. aj keď v dovolaní polemizuje s právnymi závermi krajského súdu, neuvádza, v čom v akej otázke sa pri riešení právnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, netvrdí, že otázka nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená alebo, že je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, „ďalej len C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania s vysokoškolským právnickým vzdelaním /§ 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p./, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je podané dovolanie, je rozhodnutím, proti ktorému je takýto mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

28. Dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej upravujú ustanovenia § 420 C.s.p. a § 421 C.s.p.

29. V zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. možno podať dovolanie vtedy, ak rozhodnutie trpí niektorou z väd zmätočnosti uvedených pod písm. a/ až f/. Ide o prípady taxatívne vymenované a to : nedostatok právomoci súdu, nedostatok procesnej spôsobilosti, nedostatok spôsobilosti samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu, prekážka litispendencie alebo res iudicata, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávne obsadený súd a porušenie práva na spravodlivý proces.

30. Dovolací súd, vzhľadom na zásadu zákazu odmietnutia spravodlivosti /denegatio iustitiae/ preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v dovolateľom namietanom rozsahu ust. § 420 písm. f/ C.s.p.

31. Ustanovenie § 420 písm. f/ C.s.p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

32. Podstatná časť argumentácie dovolateľa, ktorou odôvodňuje prípustnosť a dôvodnosť podľa § 420 písm. f/ C.s.p. smerovala k nesprávosti postupu odvolacieho súdu, preto sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či odvolací súd postupoval v súlade s ustanovením v tom čase platných ustanovení § 214 ods. 1 písm. a/ a § 213 ods. 3 O.s.p., podľa ktorých mal odvolací súd nariadiť pojednávanie na zopakovanie prípadne doplnenie dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie.

33. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 214 O.s.p. nepovažovalo za nutné, aby sa spravidla vždy nariaďovalo pojednávanie, ktoré by zbytočne časovo predlžovalo konanie. Zakotvilo preto pravidlo, podľa ktorého bol odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie iba v zákone vymenovaných prípadoch. V ostatných prípadoch nariadenie pojednávania ponechal na vôľu súdu, preto ak odvolací súd v takýchto ostatných prípadoch rozhodol bez nariadenia pojednávania, nemôže sa tento postup kvalifikovať ako odňatie účastníkovi práva na spravodlivý proces.

34. Žalobca v dovolaní poukazuje na prvý prípad zákonom vymenovaný, a to prípad, kedy obligatórne musí byť odvolacím súdom nariadené pojednávanie v prípade, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie.

35. V prejednávanej veci odvolací súd vo svojom odôvodnení jasne uviedol, že nezistil potrebu zopakovať alebo doplniť dokazovanie, a preto vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Ďalej uviedol, že súd prvej inštancie aplikoval správny právny predpis a to § 135a Obchodného zákonníka, nesprávne ho však interpretoval na zistený skutkový stav a tým zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery. S týmto postupom odvolacieho súdu sa dovolací súd v plnej miere stotožňuje. Rozhodnutie odvolacieho súdu je obsiahle a presvedčivé, podrobne sa zaoberajúce mierou zodpovednosti žalovaného. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie nesprávne interpretoval na daný skutkový stav právny predpis, čo je dôvodom na zmenu rozhodnutia. Nejde preto ani o jeden prípad zákonom vymenovaný, kedy by odvolací súd bol povinný obligatórne nariadiť pojednávanie.

36. Z uvedeného dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu podľa § 420 písm. f/ C.s.p. nie je procesne prípustné.

37. Žalobca prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje okrem ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. aj z ustanovenia § 421 písm. a/, písm. b/ C.s.p., teda vyvodzuje ho súbežne z dvoch dôvodov. Otázkou, či

prípustnosť dovolania možno vyvodzovať popri sebe z § 420 C.s.p. a z § 421 C.s.p. riešil veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení z 19. apríla 2017, sp.zn. 1VCdo/2/2017. Právny názor vyjadrený v tomto rozhodnutí je v zmysle ustanovenia § 48 ods.3 C.s.p. pre senáty najvyššieho súdu záväzný. Veľký senát vo vyššie uvedenom uznesení dospel k záveru, že „so zreteľom na povahu a procesné dôsledky každej z vád zmätočnosti vedie súbežné uplatnenie oboch dôvodov prípustnosti dovolania /§ 420 C.s.p. a § 421 C.s.p./ k tomu, že dovolací súd sa obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p. Pokiaľ by postupoval inak /a skúmal opodstatnenosť uplatnenia dovolacieho dôvodu ešte aj podľa § 421 C.s.p./, prehliadal by zreteľné vnútorné protirečenie argumentácie samotného dovolateľa, ktoré spočíva v tom, že dovolateľ poukazujúci na nesprávne právne posúdenie súbežne tvrdí existenciu takého mimoriadne závažného a neprehiadnuteľného dôvodu /existenciu vady zmätočnosti/, pre ktorý napadnuté rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané. I keby bola v niektorom odvolacom konaní riešená právna otázka mimoriadne zaujímavá, aktuálna a pre prax všeobecných súdov osobitne významná, ktorá bola prípadne odvolacím súdom spracovaná na najvyššej odbornej úrovni, nemôže byť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vôbec nemalo byť vydané /lebo došlo k vade zmätočnosti uvedenej v § 420 C.s.p./, podkladom pre najvyšším súdom uskutočnené posúdenie z hľadiska toho, či došlo k odklonu riešenia tejto otázky od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu /§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p./, alebo či ide o otázku dosiaľ nevyriešenú dovolacím súdom /§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p./, alebo či je táto otázka dovolacím súdom riešená rozdielne /§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p./.“ Veľký senát uzavrel, že: „Kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 C.s.p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p.“

38. Z týchto dôvodov, viazaný právnym názorom veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, preto ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

39. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 C.s.p./.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.